

Şiir Nöbeti

– Hatice TML · 29 Ağustos 2014

Soluğu hissedilmeyen yavaştan demlenen kalp atışlarıyla hissettim
Merhamet yüklü sağanaklar yüzüme deęiyordu.
Düşmüştü içimden bir şeyler, nemliydi izler
Ilık bir bakışın yalvarışına içermiş gibiydiler
Saplantısal bir yörünge çizmiştim dünyamda
Ne sağa nede sola hareketleniyordu ekseni

.Sabitliğin heybeti duruyordu gözlerinde
...Yeşil bir esintiye gülmüştü yüreğin
.... Göz bebeklerinin gözlerimde aksetmesiyle

Ellerimi toprağın soğukluğu ile imtihan ediyordum
Varlığının sıcaklığı yakıyordu
İçselleşmişti hayalin, dünyevileşmiş boşluklarımda
Dolaşıyordu titrek bedenim de ruhi revan
Yutkundüğüm karanlıkların acı duvarında
Ağırlığınca söz biriktirmişti, yükleri taşıyan

..ki bulmuştu korkarak kaçtığım yalnızlığım
....duyulur gibiydi iniltilerim,gün ışığının fenomenliğinde
.....Saklar gibi kapattım ağarmış omuzlara doğru fikirlerimi

Herkesin kabul getirdiği kırgınlık gibiydi

Kızgınlık; varlık ve yokluk hakikati kadar iyi idi.
Saplantısız bir yörüngenin varış durağında açan
Masum bir zambak timsali, şiirlerim nöbetteydi.

Hatice TML